

Repertoriumnummer 2013 / 1750
Datum van uitspraak 22 februari 2013
Rolnummer

Uitgifte

Uitgereikt aan.	Uitgereikt aan	Uitgereikt aan.
op € BUR.	op € BUR	op € BUR

Rechtsmiddelen

--

Niet aan te bieden aan de ontvanger

Ruimtelijke ordening
stedebouw

Eindarrest

Kopie - art. 792 Ger. W.
Vrij van expeditierecht
art. 260 2° Wetb. reg.

Hof van beroep Antwerpen

zeventiende bis kamer
burgerlijke zaken

Arrest

Aangeboden op
Niet te registreren

VLAAMS GEWEST, in deze handelend in de persoon
namens het
Vlaams Gewest, met burelen gevestigd te 1210 BRUSSEL, Koning Albert
II- laan 19 bus 22,

appellante,

vertegenwoordigd door Mr.

advocaat te

tegen het vonnis van de 5^e kamer van de rechtbank
van eerste aanleg te Turnhout van 20 juni 2011,
gekend onder rolnummer:

tegen:

wonende te

geïntimeerde,

vertegenwoordigd door Mr.

advocaat te

Wat voorafgaat:

1.

De betwisting betreft een administratieve geldboete, opgelegd wegens het doorbreken van een stakingsbevel (mondeling gegeven op 01.02.2006 en bekrachtigd op 24.02.2006), m.b.t. het aanvoeren en uitspreiden van grond om weilanden te verhogen te

Op 11.12.2006 werd door de politie een P.V. opgesteld van volgende feiten:

"Inbreuken op de wetgeving inzake steden bouw en ruimtelijke ordening

Tussen: 07/12/2006 – 10:30 uur en 07/12/2006 – 17:00 uur

Te: België,

Bestemming: bedrijf > landbouwonderneming / -exploitatie"

Met als betrokken partijen:

- (opdrachtgever)
- (aanvoerder grond)
- (bron).

Enige andere vaststellingen van de politie zijn in dit P.V. van 11.12.2006 niet te lezen. In bijlage bij het P.V. worden drie processen-verbaal van verhoor gevoegd.

Op 23.02.2007 besliste de om aan de een administratieve geldboete op te leggen van 5.000,00 euro.

Op 10.11.2010 werd dwangbevel betekend door gerechtsdeurwaarder

2.

De heer Paepen heeft op 18.11.2010 gedagvaard: **"HET VLAAMS GEWEST, in deze handelend in**

namens het Vlaams Gewest, met burelen gevestigd te 1210 Brussel 21, Koning Albert-II laan 19/22, zijnde voor haar op de door haar gekozen woonplaats op het kantoor van gerechtsdeurwaarder te

Hij vorderde zijn verzet tegen het dwangbevel ontvankelijk en gegrond te verklaren.

3.

De eerste rechter verklaarde het verzet ontvankelijk en gegrond.

4.

Bij gerechtsdeurwaardersexploot, betekend op 07.09.2011, tekende het Vlaams Gewest hoger beroep aan tegen voormeld vonnis. In de akte van hoger beroep benoemde Het Vlaams Gewest zichzelf als *"HET VLAAMS GEWEST, in deze handelend in de persoon van
namens het Vlaams Gewest, met
burelen gevestigd te 1210 Brussel 21, Koning Albert-II laan 19/22."*

Gevraagd wordt om het oorspronkelijk verzet onontvankelijk, minstens ongegrond te verklaren.

vraagt om het bestreden vonnis integraal te bevestigen.

Beoordeling:

5.

Het hoger beroep werd regelmatig naar vorm en termijn ingesteld, en is derhalve toelaatbaar.

Wat de ontvankelijkheid van het oorspronkelijk verzet betreft:

6.

Het Vlaams Gewest meent dat het oorspronkelijk verzet onontvankelijk zou zijn, omdat art. 6.1.50 V.C.R.O. voorziet dat het verzet gebeurt door dagvaarding van het Vlaams Gewest.

In essentie houdt het Vlaams Gewest voor dat de verkeerde persoon werd gedagvaard: *"Niet de rekenplichtige van het Grondfonds dient gedagvaard te worden doch wel het Vlaams Gewest"* (conclusie Vlaams Gewest p. 9; zie dezelfde conclusie p. 14, 4de alinea).

Het hof vraagt zich af waarom dit verweer wordt ingeroepen onder de hoofding "onontvankelijkheid".

Indien een verkeerde persoon werd gedagvaard, maar er geen belètsel is qua hoedanigheid en belang, is een vordering wel ontvankelijk, maar ongegrond.

7.

Het hof stelt daarenboven vast dat in casu wel degelijk het Vlaams Gewest werd gedagvaard.

De tekst van de dagvaarding geeft geen ruimte voor twijfel dienaangaande, aangezien er staat:

"...

DAGVAARDING gegeven aan:

HET VLAAMS GEWEST,

In deze ..."

In de dagvaarding werd – tussen komma's – toegevoegd dat het Vlaamse Gewest deze zaak behandelt in

maar de dagvaarding kan niet begrepen worden als zou zelf zijn die gedagvaard werd.

Taalkundig is dergelijke toevoeging tussen komma's een beschrijvende toevoeging en geen beperkende of onderscheidende toevoeging. Om een beperkende of onderscheidende toevoeging te zijn zou de eerste komma (de komma die voorkomt onmiddellijk na de term "Het Vlaams Gewest") niet mogen toegevoegd zijn.

De interpretatie dat zelf zou gedagvaard zijn druiŧt uitdrukkelijk tegen de tekst van het dagvaardingsexploot: zelf in.

In casu is de juiste rechtspersoon gedagvaard, het Vlaams Gewest.

Ter terechtzitting van 25.01.2013 werd volledigheidshalve gevraagd welke persoon er door de advocaat van appellante vertegenwoordigd werd, en hierop werd geantwoord dat het wel degelijk het Vlaams Gewest was die de klant was die vertegenwoordigd werd, maar dat het middel toch gehandhaafd werd dat het Vlaams Gewest op de verkeerde manier gedagvaard werd.

Het hof stelt vast dat het Vlaams Gewest van in den beginne verschenen is in deze procedure, en het hof ziet niet in hoe de beschrijvende

toevoeging, dat het Vlaamse Gewest deze zaak behandelt in
de onontvankelijkheid van de
vordering tot gevolg zou kunnen hebben.

Dergelijke (overtollige) beschrijvende toevoeging wordt op geen enkele
wijze gesanctioneerd in het gerechtelijk wetboek.

Volledigheidshalve merkt het hof op dat het felt dat in de dagvaarding
geen melding werd gemaakt van de bevoegde procesvertegenwoordiger
of van het orgaan dat bevoegd is om namens het Vlaams Gewest in
rechte op te treden, overigens geen twijfel doet ontstaan omtrent de
juiste identiteit van de in casu gedagvaarde persoon, te weten: het
Vlaams Gewest. Het ontbreken van deze vermeldingen in het
dagvaardingsexploot wordt door geen enkele wettelijke bepaling
gesanctioneerd met de onontvankelijkheid van de vordering.

Het oorspronkelijk verzet van _____ werd terecht ontvankelijk
verklaard.

Wat de grond van het verzet betreft:

8.

Het hof oordeelt dat op geen enkele wijze valt na te gaan of het
stakingsbevel van 01.02.2006 (bekrachtigd op 24.02.2006) al dan niet
doorbroken werd door

Het stakingsbevel werd opgelegd m.b.t. het aanvoeren en uitspreiden
van grond om weilanden te verhogen te

(zie bekrachtigingsbeslissing
dd. 24.02.2006).

Uit het P.V. van de _____ politie van 11.12.2006 valt niet op te
maken of de vastgestelde feiten betrekking hebben op dit stakingsbevel.

Niet alleen werd niet bij name een proces-verbaal van doorbreken van
een stakingsbevel opgesteld, bovendien klopt het adres van de
vaststelling der feiten, zoals vermeld in het P.V. van 11.12.2006, niet
met de percelen waarop het bekrachtigd stakingsbevel van toepassing is.

Het bekrachtigd stakingsbevel heeft betrekking op de percelen gelegen te
en

Het P.V. van 11.12.2006 heeft betrekking op een perceel gelegen te

Er wordt op geen enkele manier zelfs maar geloofwaardig gemaakt dat de feiten die op 07.12.2006 werden vastgesteld in hoofde van
betrekking hebben op dezelfde gronden als de gronden waarvoor het mondeling stakingsbevel van 01.02.2006 (bekrachtigd op 24.02.2006) werd uitgevaardigd.

Het is niet omdat alle percelen grond eigendom zijn van dezelfde persoon dat het stakingsbevel dat gegeven werd voor de percelen gelegen te
ook geldingskracht zou hebben op de andere percelen grond die ook eigendom zijn van

De mening van de stedenbouwkundig inspecteur zoals hij die verwoordt in zijn besluit van 27.04.2007, pagina 3 onderaan en pagina 4 bovenaan, is onbegrijpelijk, waar deze meent te kunnen besluiten dat "*met name het perceel met nr. het perceel is waarop de nieuwe Inbreuk heeft plaatsgevonden.*"

Het blijkt in het geheel niet uit het P.V. van 11.12.2006 dat "*de nieuwe Inbreuk*" zich op het perceel met nr. heeft voorgedaan. In dit P.V. van 11.12.2006 werd geen enkele vaststelling terzake gedaan.

Bovendien blijkt uit de bijlagen bij het aanvankelijk P.V. van 01.02.2006 (inzake het mondeling stakingsbevel) dat de voedersilo's van mogelijk gelegen zijn op de percelen. Alleszins staat het aan de hand van de kadastrale gegevens vast dat zich op de percelen zeker geen voedersilo's bevinden (zie bijlage 3 bij het P.V. van 01.02.2006).

Waar nu uit de verhoren gevoegd aan het P.V. van 11.12.2006, blijkt dat juist grond werd aangevoerd op de drassige grond bij de voedersilo's van is het uiterst onwaarschijnlijk dat de feiten waarvan verdacht werd zich hebben voorgedaan op de percelen waarvoor een bekrachtigd stakingsbevel werd uitgevaardigd.

Alleszins valt zulks niet af te leiden uit het P.V. van 11.12.2006.

9.

In dit verband is het nuttig aan te stippen dat in het art. 2 van het Besluit van de Vlaamse regering van 28 april 2000 betreffende de administratieve geldboete voor het overtreden van een bekrachtigd stakingsbevel, bepaald wordt dat:

"Het proces-verbaal bevat minstens de volgende vaststellingen:

1° de identiteit van de persoon of personen die handelingen, werken of wijzigingen heeft of hebben voortgezet in strijd met het stakingsbevel;

2° een omschrijving van de handelingen, werken of wijzigingen die werden voortgezet in strijd met het stakingsbevel;

3° de redenen waarom de onder 2° vermelde handelingen, werken of wijzigingen strijdig zijn met het stakingsbevel;

4° een verwijzing naar artikel 6.1.47 tot en met 6.1.50 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening."

In casu wordt in het P.V. van 11.12.2006 geenszins een omschrijving gegeven van de handelingen, werken of wijzigingen die werden voortgezet in strijd met het stakingsbevel, noch worden de redenen omschreven waarom deze handelingen, werken of wijzigingen strijdig zouden zijn met het stakingsbevel.

Hoewel de vermeldingen die op grond van artikel 2, par. 2, 3° en 4° B. Vl. Reg. van 28 april 2000 betreffende de administratieve geldboete voor het overtreden van een bekrachtigd stakingsbevel moeten worden opgenomen in het proces-verbaal dat een inbreuk op een bekrachtigd stakingsbevel vaststelt, niet zijn voorgeschreven op straffe van nietigheid, moet het proces-verbaal m.b.t. het doorbreken van een bekrachtigd stakingsbevel toch minstens voldoende gegevens bevatten om de rechter in de mogelijkheid te stellen te verifiëren of er in voorkomend geval wel inbreuken op het stakingsbevel gepleegd werden.

In casu bevat het P.V. van 11.12.2006 geen enkel gegeven dat de rechter in de mogelijkheid stelt te verifiëren of er een inbreuk op het op 01.02.2006 mondeling gegeven en op 24.02.2006 bekrachtigd stakingsbevel werd gepleegd.

Alleen al om deze reden is het verzet van

gegrond.

10.

werpt bovendien op dat hij niet wist dat er ooit een bevel tot staken gegeven was.

Hoewel een stakingsbevel in rem werkt, vereist de rechtszekerheid dat het doorbreken van een stakingsbevel maar gesanctioneerd kan worden indien de betrokkene minstens op de hoogte was van het bestaan van het stakingsbevel.

Art. 6.1.47, 3° lid VCRO (oud art. 154, 3° lid, D.R.O.) bepaalt dat het stakingsbevel (opgenomen in het proces-verbaal van vaststelling) binnen de 8 dagen bij aangetekende brief of per gerechtsdeurwaardersexploot ter kennis dient gebracht van de opdrachtgever, de architect en de persoon of de aannemer die de werken of handelingen uitvoert, en, in voorkomend geval, aan de persoon die het goed gebruikt. De bekrachtigingsbeslissing moet aan dezelfde personen per aangetekende brief verzonden worden (zie art. 6.1.47, 5° lid VCRO – oud art. 154, 5° lid, D.R.O.).

behoort niet tot één van de hoger vermelde personen, en het wordt niet betwist dat het op 01.02.2006 gegeven stakingsbevel (bekrachtigd op 24.02.2006) nooit aan hem betekend werd.

De redenering van de stedenbouwkundig inspecteur, in zijn besluit van 27.04.2007, dat *"moellijk kan aangenomen worden dat*

wiens aannemingsbedrijf ... amper 1000 meter verwijderd was van de plaats waar de ophoging plaats vond, geen weet zou gehad hebben van het feit dat de ophogingswerken enkele maanden tevoren waren stilgelegd, ... , en dus mag aangenomen worden dat

wel degelijk op de hoogte was van de praktijken die er op na hield ..." miskent het beginsel dat een

bestuurshandeling niet verbindend kan zijn tenzij na kennisgeving. Deze redenering is kennelijk onredelijk, waar het immers een loutere hypothese betreft, een bulkgevoel. Dergelijke hypothese kan niet de basis vormen voor het opleggen van strafsancties of van administratieve geldboeten wegens het doorbreken van een (bekrachtigd) stakingsbevel.

Wat betreft de opmerking dat *als professioneel aannemer, zich op voorhand van één en ander op de hoogte diende te stellen, merkt het hof op dat een onderscheid dient gemaakt te worden*

tussen enerzijds de beweerde stedenbouwkundige inbreuk zelf en anderzijds het beweerdelijk doorbreken van een stakingsbevel.

Hoewel van een professioneel aannemer mag verwacht worden dat hij zich behoorlijk laat inlichten of er wel een voorafgaandelijke vergunning werd afgeleverd indien die aannemer van plan is vergunningsplichtige werken aan te vatten, kan dezelfde redenering niet worden toegepast op het doorbreken van een stakingsbevel, ongeacht of de nieuwe werken op zich vergunningsplichtig waren of niet.

In casu wordt immers niet bewezen dat de door op 07.12.2006 uitgevoerde werken vergunningsplichtige werken waren. Het wordt in casu hoegenaamd niet aangetoond dat het opvullen van een drassige oprit naar de voedersilo's een *aanmerkelijke wijziging in van het reliëf van de bodem* inhield, waarvoor een voorafgaandelijke stedenbouwkundige vergunning noodzakelijk was.

diende, als professioneel aannemer, dan ook niet voorafgaandelijk na te gaan of er wel een vergunning voorhanden was, laat staan dat hij diende te weten dat er reeds eerder een stakingsbevel werd afgeleverd.

11.

Het verzet van is gegrond op beide middelen, zowel op het middel dat niet bewezen wordt dat de feiten waarvan verdacht werd zich hebben voorgedaan op de percelen waarvoor een bekrachtigd stakingsbevel werd uitvaardigd, als op het middel dat niet bewezen wordt dat op één of andere wijze kennis had of moet hebben gehad van het eerder gegeven stakingsbevel,

Het hoger beroep is ongegrond.

12.

Voor wat de rechtsplegingsvergoeding betreft vraagt het Vlaams Gewest dat het zou beoordeeld worden zoals de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur, waarvan het Grondwettelijk Hof reeds eerder (op 08:03.2012) geoordeeld heeft dat de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur een opdracht uitvoert die nauw verwant is aan die van het openbaar ministerie, zodat het gelijkheidsbeginsel vereist dat hij een herstellvordering moet kunnen stellen voor de burgerlijke rechter zonder

rekening te moeten houden met een eventuele rechtsplegingsvergoeding in geval van ongelijk.

Van dergelijke situatie is in casu evenwel geen sprake.

Aangezien het Vlaams Gewest de in het ongelijk gestelde partij is, dient het Vlaams Gewest veroordeeld te worden tot betaling van de gedingkosten.

Beslissing

Het hof beslist bij arrest op tegenspraak.

De rechtspleging verliep in overeenstemming met de wet van 15 juni 1935 op het gebruik van de taal in gerechtszaken.

Het hof verklaart het hoger beroep toelaatbaar maar ongegrond;

Het hof veroordeelt het Vlaams Gewest tot betaling van de kosten van het hoger beroep, die in hoofde van bedragen:

- rechtsplegingsvergoeding hoger beroep: 1.320,00 euro

Dit arrest werd uitgesproken in de openbare zitting van 22 februari 2013 door

Raadsheer

Griffier